

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **E.**, nar. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. júna 2010, č. k. 20Sd/276/2009-52 a č.k. 20Sd/63/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 1. júna 2010, č. k. 20Sd/276/2009-52 a č.k. 20Sd/63/2010 **z r u š u j e** a vec mu **vracia** na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom z 1. júna 2010, č. k. 20Sd/276/2009-52 a č.k. 20Sd/63/2010, prvou vetou výroku konanie vo veci rozhodnutia **z 10. novembra 2009** číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o starobný dôchodok ku dňu 31. augustu 2006, zastavil. Ďalším výrokom rozhodnutie **z 10. marca 2010** číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku ku dňu 1. januára 2005, potvrdil. Navrhovateľke nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozsudku krajský súd uviedol, že konanie vo veci rozhodnutia z 10. novembra 2009 číslo X. zastavil z dôvodu, že odporkyňa v rámci autoremedúry rozhodnutím z 10. marca 2010 zrušila napadnuté rozhodnutie z 10. novembra 2009 z dôvodu, že bolo nesprávne vydané.

Rozhodnutie z 10. marca 2010 číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o starobný dôchodok k 1. januáru 2005, krajský súd potvrdil z dôvodu, že podľa evidenčného listu k 1. januáru 2005 navrhovateľka získala 7 399 dní, t. j. 20 rokov a 99

dni obdobia dôchodkového poistenia, čím nesplnila podmienku doby zamestnania najmenej 25 rokov podľa § 21 ods. 2 písm. c/ zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákona o sociálnom zabezpečení“) na nárok na starobný dôchodok. Mal v konaní preukázané, že navrhovateľka je poberateľkou výsluhového dôchodku za obdobie služby v ZVJS od 1. júna 1972 do 31. mája 1993, z ktorého dôvodu nemohlo byť toto obdobie započítané do doby dôchodkového poistenia v zmysle § 60 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z o sociálnom poistení (ďalej len „zákona o sociálnom poistení“). Konštatoval, že je predsa logické, že jedna doba dôchodkového poistenia nemôže byť započítaná dvakrát, raz pre potreby získania výsluhového dôchodku a druhýkrát pre potreby získania starobného dôchodku.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Žiadala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť, alternatívne zmeniť a rozhodnutie odporkyne z 10. marca 2010 číslo X. Najvyšším súdom Slovenskej republiky zrušiť. Odvolala sa aj proti výroku o trovách konania. Uviedla v odvolaní, že je evidentné, že ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení a ustanovenie § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení upravuje rozdielne dôchodkový vek poistenca. Už v čase splnenia podmienky dôchodkového veku 25. januára 2003 mala odpracovaných v občianskom zamestnaní 18. rokov a 122 dni a ku dňu 1. januára 2005, odkedy žiada priznať starobný dôchodok, 20 rokov a 99 dní. V tom čase stačilo pre priznanie starobného dôchodku mať odpracovaných 10 rokov, ktorú podmienku tiež mala splnenú. Aplikáciou § 273 zákona o sociálnom poistení bola nútená splniť podmienku nároku na priznanie starobného dôchodku podľa § 65 ods. 1 vek 62 rokov a pre splnenie podmienky odpracovaných rokov bolo vyžadovaných 25 rokov podľa zákona o sociálnom zabezpečení. S touto otázkou sa súd doteraz nezaoberal a ani jej ju nevysvetlil. Takýto postup ju značne diskriminuje oproti ostatným poberateľom starobných dôchodkov. Vytkla súdu, že nepostupoval tak, aby jej poskytol spravodlivú ochranu jej práv.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že je ho potrebné ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd pri preskúmaní rozhodnutia orgánu sociálneho poistenia rozhoduje o zákonomnom nároku na dávku dôchodkového poistenia na základe skutkového stavu veci (§ 153 ods. 1 v spojení s § 246c OSP). Ak v priebehu konania o preskúmanie rozhodnutia o dôchodku orgán sociálneho poistenia vydal ďalšie rozhodnutie, týkajúce sa nároku na niektorú z dôchodkových dávok, je povinnosťou súdu posúdiť aj jeho zákonnosť, pokiaľ z neho nie je zrejmé, že sa stalo už len samo predmetom konania a nahradilo v plnom rozsahu predtým vydané rozhodnutie. O takomto novom vydanom rozhodnutí treba rozhodnúť popri predošlom a pokiaľ ho zmeňuje, v spojení s ním, lebo sa týka takisto nároku vyplývajúceho zo spoločného základu a ohľadne ktorého bol podaný opravný prostriedok. Obdobne treba postupovať aj v prípade, keď odporkyňa v priebehu konania o nároku na niektorú z dávok vydá viacero rozhodnutí.

Súdne konanie o preskúmanie rozhodnutia o zákonomnom nároku na dávku dôchodkového poistenia, je dvojstupňové.

Dôvodom tohto zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu je, že odporkyňa vydala rozhodnutie dňom **12. marca 2010** (ktorým je priznaný nárok navrhovateľke od 25. januára 2010) a ďalšie rozhodnutie zo dňa **7. septembra 2010** (ktorým je zvýšený starobný dôchodok od 25. januára 2010), obidve pod číslom X., nachádzajúce sa v dávkovom spise odporkyne a ktoré krajský súd preskúmava v konaniach pod č. k. 20Sd/121/2010 a č.k. 20Sd/156/2010.

Vzhľadom na skutočnosť, že nové rozhodnutia boli vydané odporkyňou v rámci jedného konania, v ktorom sa navrhovateľka domáha priznania starobného dôchodku, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súvisiace s preskúmaným rozhodnutím odporkyne z 10. marca 2010 je potrebné preskúmať a vyporiadať sa so všetkými okolnosťami, významnými pre posúdenie ich vecnej stránky vo vzájomných súvislostiach v rámci jedného konania, za ktorým účelom je potrebné spojiť návrhy na preskúmanie jednotlivých rozhodnutí do jedného spoločného konania.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že keď sú odporkyňou vydané v jeden deň viaceré rozhodnutia, ako napr. v danej veci dňa 10. marca 2010 (č.l. 23 a 24-25 súdneho spisu), bolo by vhodné, aby ich odporkyňa presnejšie označila, ako napr.: 1, 2 ... alebo I., II ...

Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu predmetného konania odporkyňa znova o dávke rozhodla, jej rozhodnutia sa stali predmetom konania, pričom v záujme rešpektovania práva navrhovateľky na dvojstupňové súdne konanie, odvolací súd musel napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 3 OSP a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, v ktorom je povinnosťou krajského súdu postupovať v naznačenom smere a preskúmať i uvedené ďalšie, v priebehu tohto konania vydané rozhodnutia odporkyne a vyporiadať sa všetkými okolnosťami právne a skutkovo významnými pre posúdenie ich vecnej stránky.

V novom rozhodnutí krajský súd zároveň rozhodne o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 250k OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová